

455

Besluit van 12 juli 1979, houdende regelen krachtens artikel 13, derde lid, Landbouwkwaliteitswet (Tuchtrechtbesluit Landbouwkwaliteitswet)

Wij Juliana, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Op de voordracht van Onze Ministers van Landbouw en Visserij en van Justitie van 8 februari 1979 (Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken, no. J 435, en van Justitie van 8 maart 1979, Stafafdeling Wetgeving Publiekrecht, no. 127/679);

Gelet op artikel 13, derde lid, van de Landbouwkwaliteitswet (Stb. 1971, 371);

De Raad van State gehoord (advies van 21 maart 1979, no. 14);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Ministers van 5 juli 1979 (Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken, no. J 2299);

Hebben goedgevonden en verstaan:

Par. 1. Algemene Bepalingen

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

«bestuur»: het orgaan van de controle-instelling, overeenkomstig de statuten of reglementen belast met de leiding, dan wel de dagelijkse leiding van de controle-instelling;

«tuchtgerecht»: orgaan van de controle-instelling, overeenkomstig de statuten of reglementen belast met de uitoefening van de tuchtrechtspraak over de aangeslotenen;

«centraal tuchtgerecht»: het orgaan van de controle-instelling, overeenkomstig de statuten of reglementen belast met de behandeling van het beroep tegen een tuchtbeschikking, gegeven door een tuchtgerecht;

«tuchtreglement»: het door de controle-instelling vastgestelde reglement, regelende het aantal, de samenstelling en bevoegdheden van de met de uitoefening van tuchtrechtspraak belaste organen, alsmede de rechtsgang van het tuchtrechtelijk geding;

«voorzitter»: de voorzitter van een tuchtgerecht, onderscheidenlijk centraal tuchtgerecht, dan wel degene die als zodanig optreedt.

Artikel 2

De controle-instelling is gehouden bij de vaststelling van haar tuchtreglement het bij dit besluit bepaalde in acht te nemen. Een zodanig reglement behoeft alvorens het in werking treedt de goedkeuring van Onze Minister en Onze Minister van Justitie.

Artikel 3

1. De controle-instelling kan een of meer tuchtgerichten instellen.
2. Indien de controle-instelling twee of meer tuchtgerichten instelt, stelt zij tevens een centraal tuchtgerecht in.

Par. 2. Samenstelling en bevoegdheid van het tuchtgerecht en het centraal tuchtgerecht

Artikel 4

1. Het tuchtgerecht, onderscheidenlijk het centraal tuchtgerecht is samengesteld uit een lid-voorzitter, zo nodig een of meer leden-vice-voorzitter, alsmede leden. Het wordt bijgestaan door een secretaris en zo nodig een of meer adjunct-secretarissen. Het houdt zitting met ten minste drie leden, de voorzitter daaronder begrepen.
2. Zij die deel uitmaken van een tuchtgerecht kunnen niet tevens deel uitmaken van het centraal tuchtgerecht.

Artikel 5

1. De voorzitter, de vice-voorzitters, de secretaris en de adjunct-secretarissen van een tuchtgerecht, onderscheidenlijk centraal tuchtgerecht moeten voldoen aan de vereisten voor benoeming tot rechter in een arrondissementsrechtbank.
2. Ingeval van toepassing van artikel 3, tweede lid, is het bepaalde in het voorgaande lid slechts in zoverre van toepassing op de tuchtgerichten, dat ter zitting hetzij de voorzitter, hetzij de fungerend secretaris aan de in dat lid genoemde vereisten moeten voldoen.

Artikel 6

1. De controle-instelling regelt de bevoegdheid van het tuchtgerecht te oordelen over de overtredingen, door aangeslotenen begaan, van het bij en krachtens een landbouwkwaliteitsbesluit bepaalde, alsmede de bevoegdheid ter zake daarvan maatregelen op te leggen. Het tuchtreglement bepaalt dat tegen een tuchtbeschikking beroep kan worden ingesteld bij het centraal tuchtgerecht, indien artikel 3, tweede lid, toepassing vindt.
2. Het tuchtreglement houdt een voorziening in voor het in artikel 18, tweede lid, van de Landbouwkwaliteitswet (Stb. 1971, 371) bedoelde overleg.

Artikel 7

De controle-instelling bepaalt de plaats, waar het tuchtgerecht, onderscheidenlijk het centraal tuchtgerecht zitting houdt. Het tuchtgerecht kan, indien het tuchtreglement daarin voorziet, in bijzondere gevallen, in dat reglement aangegeven, ook buiten die plaats zitting houden.

Artikel 8

1. De controle-instelling bepaalt het aantal leden en regelt de wijze van de benoeming van de voorzitter, de vice-voorzitters, de andere leden, de secretaris en de adjunct-secretarissen van het tuchtgerecht, onderscheidenlijk het centraal tuchtgerecht, alsmede de tijd, gedurende welke zij hun functie vervullen. De benoeming van de voorzitter en de vice-voorzitters behoeft de goedkeuring van Onze Minister.
2. Echtgenoten, bloedverwanten of aanverwanten tot de derde graad ingesloten, kunnen niet te zamen zijn voorzitter, vice-voorzitter, lid, secretaris of adjunct-secretaris van een tuchtgerecht, onderscheidenlijk van het centraal tuchtgerecht.

3. Indien het huwelijk eerst mocht worden aangegaan na de benoeming, zal de jongstbenoemde zijn functie niet kunnen behouden.

4. Indien de zwagerschap eerst mocht zijn ontstaan na de benoeming, zal degene, die haar veroorzaakte, zijn functie niet kunnen behouden, behoudens goedkeuring door Onze Minister en Onze Minister van Justitie. De zwagerschap houdt op door de ontbinding van het huwelijk, dat haar veroorzaakte.

Artikel 9

De controle-instelling regelt de gevallen, waarin de voorzitter, de vice-voorzitters en de andere leden ontslag kan worden verleend, onderscheidenlijk die, waarin zij op non-actief kunnen worden gesteld.

Artikel 10

Tegen het besluit tot ontslag, onderscheidenlijk tot het stellen op non-activiteit staat beroep open op Onze Minister.

Par. 3. Rechtsgang van het tuchtrechtelijk geding

Artikel 11

1. Een zaak wordt door of namens het bestuur binnen een redelijke termijn na de constatering van de overtreding aanhangig gemaakt door middel van een schriftelijke verklaring.

2. De verklaring waarbij een zaak wordt aanhangig gemaakt vermeldt alle relevante feiten. Daarbij worden alle op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

3. Een zaak wordt niet aanhangig gemaakt dan ingevolge overleg met de Officier van Justitie.

Artikel 12

Afschrift van de in artikel 11 bedoelde verklaring en van de daarbij behorende stukken wordt, ook al wordt de zaak ingevolge artikel 11, derde lid, niet aanhangig gemaakt, gezonden aan de Officier van Justitie bij de rechtbank van het arrondissement waar de overtreding werd gepleegd, tenzij de Officier van Justitie heeft laten weten dat daarvan kan worden afgezien.

Artikel 13

1. In het tuchtreglement kan worden bepaald in welke gevallen de voorzitter de zaak kan afdoen, indien naar zijn oordeel geen, dan wel geen andere maatregel dient te worden opgelegd dan een berisping, een geldboete van ten hoogste f 5.000,— of het stellen van de aangeslotene onder verscherpte controle op zijn kosten voor een termijn van ten hoogste zes maanden. De aangeslotene wordt door de voorzitter in de gelegenheid gesteld verweer te voeren.

2. De met toepassing van het eerste lid gegeven tuchtbeschikking bevat de gronden en wijst de voorschriften aan, waarop zij berust, en — zo tot het opleggen van een maatregel is besloten — ook deze maatregel. Zij wordt terstond bij aangetekende brief ter kennis van de aangeslotene gebracht, onder mededeling van het bepaalde in het derde lid. Afschrift van de beschikking wordt bij aangetekende brief gezonden aan degene die de zaak aanhangig heeft gemaakt en voorts aan de in artikel 12 bedoelde Officier van Justitie, tenzij deze heeft laten weten dat daarvan kan worden afgezien.

3. De aangeslotene en degene die de zaak aanhangig heeft gemaakt kunnen binnen een termijn van ten hoogste dertig dagen na dagtekening van de tuchtbeschikking van de voorzitter bij aangetekende brief aan het tuchtge-

recht mondelinge behandeling verzoeken. In dat geval wordt de tuchtbeschikking als niet gegeven beschouwd, waarna de zaak verder overeenkomstig de volgende artikelen wordt behandeld.

4. Een beroep als bedoeld in artikel 19 staat tegen een beschikking van de voorzitter niet open.

Artikel 14

1. De aangeslotene wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 13, binnen een termijn van ten hoogste twee maanden, nadat de zaak bij het tuchtgerecht aanhangig is gemaakt, bij aangetekende brief opgeroepen om op door de voorzitter te bepalen dag en uur ter zitting te verschijnen. De oproeping wordt ten minste veertien dagen voor de dag der zitting aan hem toegezonden en vermeldt de plaats van de zitting.

2. De oproeping gaat vergezeld van een afschrift van de in artikel 11 bedoelde verklaring en van alle op de zaak betrekking hebbende stukken.

3. De oproeping houdt in:

a. indien getuigen en deskundigen ter zitting zijn opgeroepen, de namen, het beroep en de woonplaats van deze personen;

b. de mededeling, dat de aangeslotene bevoegd is getuigen en deskundigen ter zitting mede te brengen;

c. de mededeling, dat de aangeslotene bevoegd is zich ter zitting door een raadsman te doen bijstaan.

4. Degene, die de zaak aanhangig heeft gemaakt, wordt eveneens ter zitting opgeroepen.

Artikel 15

Tegen de aangeslotene, die ter zitting niet is verschenen of, ingeval zijn persoonlijke verschijning niet is bevolen, zich niet heeft laten vertegenwoordigen, wordt verstek verleend. De behandeling wordt daarna voortgezet.

Artikel 16

1. Het tuchtgerecht kan de behandeling ter zitting schorsen onder opgaaf van redenen.

2. Indien bij schorsing geen tijdstip voor hervatting van de behandeling is bepaald, doet de secretaris zo spoedig mogelijk bij aangetekende brief aan de aangeslotene en aan degene, die de zaak aanhangig heeft gemaakt, mededeling van het daarvoor op zo kort mogelijke termijn vastgestelde tijdstip. Het tijdstip van hervatting kan niet liggen binnen 6 dagen na de datum van die mededeling.

3. De in het tweede lid bedoelde mededeling gaat vergezeld van een afschrift van alle op de zaak betrekking hebbende stukken, voor zover niet reeds toegezonden ingevolge artikel 14, tweede lid.

Artikel 17

1. Het is aan de voorzitter en de andere leden verboden buiten de zitting:

a. hetgeen zij als zodanig te weten zijn gekomen bekend te maken;

b. de gevoelens te openbaren, welke in de raadkamer over aanhangige zaken zijn geuit;

c. over een voor hen aanhangige zaak of een zaak, die naar zij weten, zouden kunnen weten of vermoeden voor hen aanhangig zal worden, zich uit te laten in enig onderhoud of gesprek met de aangeslotene of zijn raadsman of van deze enige bijzondere inlichting of schriftelijk stuk aan te nemen.

2. De in het eerste lid omschreven verbodsbepalingen gelden mede voor de secretaris en de adjunct-secretaris, voor zover de aard van hun werkzaamheden niet anders vordert.

3. De geheimhoudingsplicht geldt ook na beëindiging van de functie.

Artikel 18

1. De tuchtzitting is openbaar, tenzij naar het oordeel van de voorzitter dringende redenen zich daartegen verzetten.

2. Het tuchtgerecht beraadslaagt en beslist in raadkamer, zo mogelijk in aansluiting aan de behandeling ter zitting. Terstond na raadkamer wordt ter zitting uitspraak gedaan. Wanneer dat niet mogelijk is, kan de voorzitter een nadere datum voor de uitspraak bepalen, welke binnen drie weken, nadat de behandeling ter zitting is afgesloten, moet plaatshebben.

3. Het tuchtgerecht grondt zijn uitspraak uitsluitend op hetgeen ter zitting is gebleken. De tuchtbeschikking bevat de gronden en wijst de voorschriften aan, waarop zij berust, en – zo tot het opleggen van een maatregel is besloten – ook deze maatregel. Zij wordt aan de aangeslotene bij aangetekende brief toegestuurd.

4. De laatste zin van artikel 13, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 19

Bij de kennisgeving van de tuchtbeschikking, als bedoeld in artikel 18, wordt aan de aangeslotene tevens medegedeeld dat daartegen beroep als bedoeld in Titel IV van de Wet tuchtrechtspraak bedrijfsorganisatie openstaat, dan wel, in geval van toepassing van artikel 3, tweede lid, dat beroep bij het centraal tuchtgerecht openstaat.

Artikel 20

Ingeval van toepassing van artikel 3, tweede lid, kunnen degene, die de zaak aanhangig heeft gemaakt, en de aangeslotene overeenkomen de zaak rechtstreeks aanhangig te maken bij het centraal tuchtgerecht. Alsdan is het bepaalde in deze paragraaf op de behandeling voor het centraal tuchtgerecht van overeenkomstige toepassing.

Par. 4. Bijzondere bepalingen ten aanzien van de rechtsgang van het tuchtrechtelijk geding in tweede aanleg

Artikel 21

1. Beroep op het centraal tuchtgerecht wordt met overlegging van een afschrift van de tuchtbeschikking schriftelijk ingesteld binnen een termijn van ten hoogste dertig dagen na de dag van verzending van de brief, als bedoeld in artikel 18, hetzij door de aangeslotene, hetzij door degene die de zaak bij het tuchtgerecht aanhangig heeft gemaakt.

2. De secretaris van het centraal tuchtgerecht zendt bericht van het ingestelde beroep aan de andere partij, aan de in artikel 12 bedoelde Officier van Justitie, tenzij deze heeft laten weten dat daarvan kan worden afgezien, en aan de secretaris van het tuchtgerecht dat de beschikking waartegen beroep is ingesteld heeft gegeven. De secretaris van het tuchtgerecht zendt de op de zaak betrekking hebbende stukken zo spoedig mogelijk aan het centraal tuchtgerecht.

3. Partijen worden binnen een termijn van ten hoogste twee maanden, nadat de zaak bij het centraal tuchtgerecht aanhangig is gemaakt, bij aangetekende brief opgeroepen om op door de voorzitter te bepalen dag en uur ter zitting te verschijnen. De oproeping wordt ten minste veertien dagen voor de dag der zitting aan hen toegezonden. Het bepaalde in de artikelen 14, tweede en derde lid, tot en met 18 is van overeenkomstige toepassing voor de behandeling van het beroep op het centraal tuchtgerecht.

Artikel 22

Bij de kennisgeving van de tuchtbeschikking wordt aan de aangeslotene tevens medegedeeld, dat daartegen beroep als bedoeld in Titel IV van de Wet tuchtrechtspraak bedrijfsorganisatie openstaat.

Par. 5. Overgangs- en Slotbepalingen

Artikel 23

De controle-instelling regelt hetgeen overigens bevorderlijk is voor de goede gang van het tuchtrechtelijk geding.

Artikel 24

De zaken, welke bij een tuchtgerecht aanhangig zijn op het tijdstip van inwerkingtreding van het tuchtreglement, dat overeenkomstig het bepaalde in dit besluit is vastgesteld, worden afgedaan met inachtneming van de regelen inzake de rechtsgang van het tuchtrechtelijke geding, welke golden vóór dat tijdstip.

Artikel 25

1. Dit besluit kan worden aangehaald als: Tuchtrechtbesluit Landbouwkwaliteitswet.
2. Het treedt in werking met ingang van 1 januari 1980.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 12 juli 1979

Juliana

De Minister van Landbouw en Visserij,
Van der Stee

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Uitgegeven de *drieëntwintigste* augustus 1979

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

Algemeen

Artikel 13 van de Landbouwkwaliteitswet (Stb. 1971, 371) beoogt de eenheid in de tuchtrechtspraak, die wordt uitgeoefend bij overtreding van kwaliteitsregelingen op het gebied van voortbrengselen van de landbouw en de visserij, te bevorderen. Daartoe bepaalt het derde lid onder meer, dat de controle-instelling de bij algemene maatregel van bestuur te stellen regelen in acht dient te nemen bij de vaststelling van haar reglement, dat de samenstelling en bevoegdheid van haar organen, die de tuchtrechtspraak uitoefenen, en de rechtsgang van het tuchtrechtelijk geding regelt. Het onderhavige besluit geeft de door artikel 13, derde lid, gevorderde regelen.

Inmiddels is een aantal landbouwkwaliteitsbesluiten, waarin het wettelijk stelsel van toezicht door een privaatrechtelijke controle-instelling is neergelegd, tot stand gekomen. In de naaste toekomst zijn er meer te verwachten. Het komt daarom gewenst voor nu zo spoedig mogelijk bovenbedoelde regelen te stellen.

Bij het opstellen van de onderhavige algemene maatregel van bestuur is in het algemeen uitgegaan van reeds bestaande regelingen inzake tuchtrecht, zowel die welke zijn neergelegd in bedrijfschapsverordeningen, als die welke binnen de reeds bestaande privaatrechtelijke controle-instellingen toepassing vinden. Daarnaast is, met inachtneming van de beoogde eenheid in de tuchtrechtspraak, zoveel mogelijk rekening gehouden met wensen, die uit het bedrijfsleven naar voren zijn gekomen.

De ondergetekenden menen, dat slechts bindende regelen moeten gelden, voor zover enerzijds daarmee de beoogde eenheid in de tuchtrechtspraak kan worden bevorderd en anderzijds een goede procesvoering wordt gegarandeerd.

Daarnaast hechten de ondergetekenden eraan, dat ook op het onderhavige terrein een geleidelijke aanpassing plaatsvindt aan de algemene beginselen van procesrecht, zoals die zijn neergelegd in artikel 6 van het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Het besluit gaat er dan ook van uit, dat een afzonderlijk orgaan (in artikel 1 «tuchtgerecht» genoemd) wordt aangewezen, dat zal worden belast met het uitoefenen van de tuchtrechtspraak over de aangeslotenen, en niet bij voorbeeld het (dagelijks) bestuur van de controle-instelling. Dit uitgangspunt blijkt uit artikel 11, eerste lid, waar impliciet «bestuurlijke» organen worden uitgesloten van het uitoefenen van de (tucht)rechtelijke functie.

Wanneer een controle-instelling haar taak onder meer door middel van tuchtrechtspraak wil uitvoeren, is zij binnen de mogelijkheden van de wet en met inachtneming van het onderhavige besluit overigens vrij in haar tuchtreglement zoveel mogelijk rekening te houden met de voor haar relevante omstandigheden.

Voorts kan de controle-instelling meer dan één tuchtgerecht aanwijzen, hetzij voor een aantal te bepalen gebieden, hetzij voor bepaalde aan te wijzen produkten. In dat geval geldt dan wel het bindend voorschrift, dat een «beroepsorgaan», «centraal tuchtgerecht» genoemd, moet worden ingesteld (artikel 3). Bepaald is, dat dan zowel voor de aangeslotene, als voor de controle-instelling beroep openstaat. Hiermee wordt de eenheid in de tuchtrechtelijke bejegening gewaarborgd.

In de gekozen opzet past het vereiste van goedkeuring van het tuchtreglement door de Ministers van Landbouw en Visserij en van Justitie (artikel 2).

Toelichting op enkele artikelen

Artikel 3

Er blijkt bij het bedrijfsleven behoefte te bestaan aan de mogelijkheid van een tuchtgeding, waarbij zowel de aangeslotene, als de controle-instelling in beroep kan komen van een tuchtbeschikking (in eerste aanleg).

Artikel 15 van de Wet tuchtrechtspraak bedrijfsorganisatie biedt zodanige mogelijkheid slechts voor de aangeslotene. Het onderhavige besluit verzet zich daartegen niet. Artikel 3 bevat slechts – zoals opgemerkt – de verplichting, dat een centraal tuchtgerecht moet worden ingesteld, indien in twee of meer tuchtgerichten wordt voorzien.

Deze laatste zullen dan een tuchtgerecht in eerste aanleg vormen. Het bepaalde in de artikelen 6 en 7, welke een competentie-regeling voor de tuchtgerichten voorschrijft, houdt met artikel 3 nauw verband.

Artikelen 4 tot en met 10

De artikelen 4 tot en met 10 bevatten de voorschriften, welke de controle-instelling in acht dient te nemen bij de regeling van de samenstelling en bevoegdheid van haar tuchtgerecht of -gerichten. De ondergetekenden achten een juridische begeleiding bij het tuchtgeding zeer gewenst. Daarom is het uitgangspunt, dat zowel de voorzitter, de eventuele vice-voorzitters, als de secretaris en de eventuele adjunct-secretarissen moeten voldoen aan de vereisten voor de benoeming tot rechter in een arrondissementsrechtbank. Slechts voor een tuchtgerecht «in eerste aanleg» kan naar de mening van de ondergetekenden volstaan worden met de eis, dat ter zitting hetzij degene, die als voorzitter optreedt, hetzij degene, die als secretaris optreedt, aan de genoemde vereisten voldoet.

De artikelen 6 en 7 regelen de taak, onderscheidenlijk de zittingsplaats van het tuchtgerecht en het centraal tuchtgerecht. Bij instelling van meer tuchtgerichten kan op grond van deze bepalingen de absolute en relatieve competentie geregeld worden. Wordt de instelling van een procedure in twee instanties beoogd, dan dient het tuchtreglement te bepalen, dat voorziening bij het centraal tuchtgerecht kan worden gevraagd (artikel 6, eerste lid, tweede volzin).

Ingevolge artikel 7 dient het tuchtreglement de plaats aan te geven, waar het tuchtgerecht zitting houdt. De gekozen redactie maakt het mogelijk – niet voor het centraal tuchtgerecht – in bijzondere omstandigheden ook buiten die plaats zitting te houden. Wordt echter de behoefte gevoeld meer permanent in andere plaatsen zitting te houden, dan dienen ook meer tuchtgerichten te worden ingesteld. Alsdan is het bepaalde in artikel 3, tweede lid, van toepassing.

Het tweede lid van artikel 6 eist een voorziening in het tuchtreglement voor het overleg met de Officier van Justitie over het al dan niet strafrechtelijk afdoen van een overtreding. Daarbij wordt gedacht aan de aanwijzing van een daartoe bevoegde functionaris.

Artikel 8 verplicht de controle-instelling het aantal functionarissen van het tuchtgerecht vast te stellen. Het minimumaantal is indirect bepaald (artikel 4). Het maximumaantal bepaalt de controle-instelling zelf, doch dient naar de mening van de ondergetekenden niet te hoog te worden gesteld. Zij achten namelijk een grote ervaring bij de tuchtrechters van veel belang.

Het tuchtreglement dient regelen inzake ontslag en non-activiteit in te houden (artikel 9).

Het komt de ondergetekenden voor, dat deze geënt moeten zijn op de artikelen 11, 12 en 13 van de Wet op de rechterlijke organisatie. Tegen een beslissing ter zake dient beroep open te staan (artikel 10).

Artikelen 11 tot en met 20

De artikelen 11 tot en met 18 beogen een goede procesgang van het tuchtrechtelijk geding te waarborgen.

Artikel 19 is naar de mening van de ondergetekenden essentieel voor een goede rechtsbedeling.

Artikel 13 voorziet in de mogelijkheid tot instelling van een eenvoudige en snelle procedure voor nader in het tuchtreglement te omschrijven gevallen.

Hierbij valt met name te denken aan overtredingen, welke kennelijk niet uit opzet of grove schuld dan wel grove nalatigheid voortvloeien en ook overigens een zodanig beperkt gebied bestrijken dat eenvoudige afdoening door de voorzitter gerechtvaardigd te achten is. Het tuchtrechtlement dient de procedure nader uit te werken.

Artikel 20 maakt het mogelijk, ingeval van toepassing van artikel 3, tweede lid, bij onderlinge overeenkomst tussen «partijen» het geding in eerste aanleg over te slaan. Dezelfde overweging ligt aan deze bepalingen ten grondslag als die welke leidt tot het kort houden der termijnen, welke in het algemeen «maximum»-termijnen zijn. Korte termijnen worden wenselijk geacht, omdat het nut van een rechtsbedeling door middel van tuchtrecht-spraak vooral ook tot uiting komt door snelle beslissingen. Wat als een redelijke termijn, bedoeld in artikel 11, eerste lid, moet worden aangemerkt, hangt af van de situatie en de omstandigheden in de betrokken sector.

Een zaak wordt aanhangig gemaakt door of namens het bestuur. Dit vloeit voort uit de verantwoordelijkheid, die dit orgaan binnen de controle-instelling heeft. (Het geding in tweede aanleg kan ingezet worden door hetzij het bestuur, hetzij de aangeslotene – zie paragraaf 4). Artikel 11, derde lid, is een uitwerking van artikel 18, tweede lid, van de Landbouwkwaliteitswet. Artikel 12, en de overeenkomstige bepalingen, dat de Officier van Justitie kennis krijgt van de zaken en de daarin gedane uitspraken, tenzij deze heeft laten weten dat daarvan kan worden afgezien (artikelen 13, tweede lid, 18, derde lid, en 21, tweede lid), vloeien rechtstreeks voort uit de positie, welke dat artikel aan de Officier van Justitie toekent.

Artikelen 21 en 22

De rechtsgang in tweede aanleg wijkt noodzakelijkerwijs op enkele onderdelen af van die in eerste aanleg. Zo zal, zoals eerder werd opgemerkt, het geding in tweede aanleg ingezet kunnen worden – dat wil zeggen het beroep kan worden ingesteld – door hetzij het bestuur, hetzij de aangeslotene. De artikelen 21 en 22 geven de hiervoor noodzakelijke regelen.

Artikel 23

Artikel 23 stelt in het licht, dat het tuchtrechtlement meer zal moeten inhouden dan het onderhavige besluit. Te denken valt bij voorbeeld aan regelen van meer administratieve aard.

Artikel 24

Artikel 24 bevat noodzakelijke bepalingen van overgangsrecht. Zij houden in, dat afwijking van het onderhavige besluit – indien nodig – slechts mogelijk is voor wat betreft de procedure en het bevoegde tuchrechtorgaan, doch niet voor wat betreft de eventueel op te leggen maatregelen. Deze zijn immers in artikel 13 van de wet neergelegd, dat van toepassing wordt met ingang van het tijdstip van in werking treden van het Landbouwkwaliteitsbesluit, dat de desbetreffende controle-instelling aanwijst (artikel 8 Landbouwkwaliteitswet), of vloeien – in voorkomend geval – voort uit het materiële overgangsrecht.

Artikel 25

Het besluit treedt in werking met ingang van 1 januari 1980. Aldus wordt voorzien in een voldoende termijn voor het opstellen van de tuchtrechtelijke regelen conform het onderhavige besluit.

De Minister van Landbouw en Visserij,
Van der Stee

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter